

ker je tukaj živel dolgo časa. A niso ga pokopali prav v Parizu, ampak v Montmorencyu, kakih 15 kilometrov od Pariza. Ker so pokopali tukaj še druge slavne Poljake — prognance, hodili so sem Poljaki radi spominjat se svojih pokojnikov. A hoteli so, naj počiva pesnik v domačih tleh. Zato so dvignili 28. junija njegovo krsto na Francoskem, in 4. julija je dospela v Krakov. Slovesnost je bila velikanska. V Krakov je došlo nad 30.000 tujcev, vencev so poklonili svežih 444, srebrnih 23 in celo tri zlate. Zastopana so bila vsa mesta in društva. Pa ne samo v Krakovu so tako slavili pesnika, ampak tudi drugod po vsi Poljski. Vse se je radovalo in tudi svetlemu cesarju se je izrekla zahvala, da je dovolil to izredno domovinsko praznovanje. Naj hranijo tudi te vrstice spomin ljubezni poljskega naroda do tega svojega pesnika.

Druga slika nam kaže **Kremelj**. Na najvišjem griču sredi Moskve se dviga poseben del mesta; ta je obzidan z visokim, do poldruge ure dolgim obzidjem, katero ima petero vrat: imenuje se ta del Kremelj. Kremelj je nekako mesto iz cerkvá, samostanov in palač. Med 32 cerkvami kremeljskimi so najimenitnejše in najlepše: cerkev Marijinega Vnebovzetja, kjer se venčajo ruski carji, nova cerkev Izveličarjeva in cerkev svetega Mihaela, v kateri imajo svoje grobove Ivan Veliki in mnogi drugi carji. Izmed samostanov je najslavnejši in najbogatejši stari Lavrin samostan, sedaj »Čudov« (čudežev), ki je bil ustanovljen že l. 1365. Med palačami se odlikujejo: stara carska palača, kjer so prebivali prejšnji ruski vladarji, nova Aleksandrova palača in pa carska zakladnica, kjer se hranijo državne dragocenosti. Nad strehami cerkvá in samostanov se pa vzdigujejo visoki zvoniki z velikanskimi zvonovi in veličastne kuplje, ki se s svojimi živo pobarvanimi strehami vidijo daleč na okoli. Med zvoniki je najvišji »Ivan Veliki«, ki meri 291 čevljev (87 m.) in ima 22 zvonov; eden izmed teh tehtá 140.000 funtov in buči čez Moskvo, kakor bi gromelo v daljavi.

† Ivan Mažuranić. Največji hrvatski pesnik in nepozabni ban hrvatski Ivan Mažuranić je izdihnil svojo dušo dne 4. avgusta okoli 11. ure dopoldne. Hrvatski narod žaluje in z njim žalujemo i drugi Slovani ob grobu pesnika »Čengić-age«. Ne moremo mu še danes postaviti v tem listu dostojnega spomenika, a postavimo ga v prihodnji številki.

„**Matica Hrvatska**“ je imela dné 27. julija glavna skupščino pod predsednikom Tad. Smičklasom. Dohodki: 25.571 gld. 76 kr. in prav toliki so stroški. Udov je za 1889. l.: 7208.

Popravki. Rade se vrinejo tiskovne pomote, dasi urednik skrbno pazi. V 7. števil. čitaj na str. 224 v »Naše sl.«: mesto 13. julija 31. julija; m. rojena 1866 čitaj 1868.

Narodno blago.

Belokranjski pregovori in reki.

(V Adlešičih nabral I. Š.)

Dar dara gledí.
 Bližje so nedrije nego usta.
 Kar ni o piru, i ni po piru.
 Piruj ali miruj!
 Sita mačka lóvica, gladna tática.
 Sita mačka lóvica, gladna sinaha tática.
 Mačka je snaga pri hiši.
 Kadar mačka najbolj žmi, treba je lonec pokriti.
 Návada je lahka, ódvada teška.
 Vsaka buča za svoj kócenj drži.
 Vsak je pod svojim kriljakom gospod.
 Kar Bog dá, s tem v torbo.
 Kdor je dužen, je tužen.
 Prímetku se i dete veséli.
 Gizdav berač nosi prazno torbo.
 Jezika ne bolijo noge.
 Na zlo je lahko naleteti.
 Vsaka trta ima svoje dete.
 Zabádava je človek, ako nima kriljaka.
 Par para išče.
 Vsako selo ima svoj glas.
 Drobna deca, suha toča.
 Kadar pamet dojde, sreča projde.
 Sto ljudi, sto čudi.
 Bolje je sto ljudi nadélti, nego jednega napróstiti.
 Dobremu človeku teško para dóbiti.
 Mládost lúdost.
 Potreba je vsem draga.
 Dobro jutro rákija, z Bogom pamet!
 Pri šivilji ni svile kupóvati.
 Kdor svoj govor zataji, sam sebe zataji.
 Kdor se na petek rodi, níkdar srečen ni.
 Kdor se utaplje, maha se lóvi.
 Kada grmi, ondi i pada.
 Bol dojde z valom, a projde z lasom.
 Vse je bolje nego glad.
 Denar ima broj.
 Sem brez denarja, kakor Bog brez brata.
 Še Božjega groba neče nihče zabádava čúvati.
 Ni vsak moški, ki kriljak nosi.
 Lep glas se čuje daleko, a grd još tri put dalje.
 Kdor smolo v rokah nosi, se ga rok prime.
 Vsak lončar svoje lonce hvali.
 Gruđen — malo uljuden.
 Domača gora — najbolj zelena.
 Trop je mati vinu.
 Nezvanemu gostu je za vráti mesto.
 Ki priklati, ta priplati.
 Pri grošu ni prijatelja ne brata.
 Gladna vrana ne pita site.
 Kdor gre s pametjo po svetu, daleko pride.
 Zaupan greh je najgorši.
 Levo v jamo — desno v ogenj.
 Z brano je teško po svetu hoditi.
 I brojeno ovco vuk odnese.

Cena: Za celo leto 2 gld.; za pol leta 1 gld. Uredništvo in upravníštvo je v Maríjanišču.

Izdajatelj, lastnik in urednik dr. France Lampe.

Tiskala »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.